

Voor de hobby van Alex Pietrow – student sterrenkunde te Leiden – bestond nog geen woord. Zelf noemt hij het Game Boyfotografie. Wat hij doet: op een Game Boy (een draagbare spelletjescomputer) bevestigt hij de speciaal hiervoor gemaakte Game Boy Camera uit 1998, de eerste betaalbare digitale camera (128 bij 112 pixels). Die Game Boy plakt hij dan aan een van de oudste sterrenkijkers van Nederland (uit 1838). Dat ding staat in een koepeltje op het dak van de Oude Sterrewacht van de Universiteit Leiden. En zo fotografeert hij 's nachts diverse planeten. In een NASA-T-shirt, maar dat laatste was voor de cult.

Fotograaf Elmer en ik troffen de sterrenkundestudent in dat koepeltje, waar hij door die oude sterrenkijker stond te staren. Hij zag niet veel – het was dag en bovendien bewolkt – maar zo kregen we wel een indruk.

‘De buis is van hout’, zei Alex terwijl hij de kijker met zijn linkerhand streelde. ‘Het is bijna letterlijk een uitgeholde boomstam waar ze wat lenzen in hebben gestopt. Ik vind het heel leuk om er doorheen te kijken, puur omdat het ouderwetse techniek is.’

Alex vertelde dat moderne telescopen helemaal zijn gecomputeriseerd, waardoor de oude kijkers van vroeger wetenschappelijk geen waarde meer hebben. ‘De moderne kijkers doen alles voor jou; je hoeft er alleen maar doorheen te kijken. Bij zo’n oud beestje moet je zelf mikken. Dat geeft veel meer voldoening.’

Ik vroeg: ‘Hebben de foto’s die je ermee maakt enige wetenschappelijke waarde?’

Alex: ‘Niet echt.’

Ik: ‘Zijn het bijzondere foto’s?’

Alex: ‘Zo zou ik ze niet omschrijven.’

Ik: ‘Het maken van deze foto’s heeft dus geen enkel nut?’

Alex: ‘Eigenlijk is het gewoon de *challenge*. Ik zag op internet dat nog niemand ooit op deze manier foto’s van planeten had gemaakt. De kick is om de limieten op te zoeken van wat er kan met een ding dat totaal ergens anders voor is gemaakt. Ik ben er ook geen uren mee bezig. Ik wil nog een keer de zon waarnemen. En Saturnus. En dan is er wel weer wat anders.’

Daarna spaken we nog kort over het eventueel bestaan van buitenaards leven. Alex geloofde daar wel in. Hij kon zich zelfs voorstellen dat Elmer van een andere planeet komt. ‘Ik hoop ooit in contact te komen met buitenaardsen; ze mogen zich altijd bij me melden. Dat is in het verleden ook weleens gebeurd. Ik wil alleen wel dat ze kunnen bewijzen dat ze ergens anders vandaan komen.’

Van het contact met buitenaardsen moesten wij ons niet te veel voorstellen. ‘Als ze hierheen komen, zijn ze dus intelligenter dan wij. In dat geval zijn wij voor hen niet meer dan een mierenhoop. Die trappen wij mensen ook gewoon kapot.’

We bedankten Alex voor de fijne middag in de koepel op het dak van de Oude Sterrewacht. Hij schreeuwde ons nog na dat hij binnenkort naar Stockholm gaat verhuizen en of we het tijdschrift daarnaartoe konden sturen. Op zijn beurt zou hij ons op de hoogte houden van eventuele nieuwe ruimtehobby’s. |

tekst Marcel van Roosmalen foto Elmer van der Marel